

ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหาร

วิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา

โยเมเน อิมถิล*

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา จำนวน 110 คน โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan โดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple random sample) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975 วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

- ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ
- ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ที่มีเพศและอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกัน ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา

โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหาร
วิชาการ มากกว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 20 ปี

คำสำคัญ

ความคิดเห็นการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียน
ศึกษานารีวิทยา

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาของไทยในปัจจุบันได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย อาทิเช่น
นโยบายของรัฐบาลผ่านกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา
กระทรวงวัฒนธรรม การให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาของชุมชน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และ การ
บริหารจัดการภายในโรงเรียนโดยผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูเท่าที่ได้รับมอบอำนาจจาก
หน่วยงานต้นสังกัด ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดในมาตรา 39 ให้กระทรวง
กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้าน วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล
และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขต
พื้นที่การศึกษาโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2556)

การขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติจึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา กลุ่มบริหารวิชาการของ
โรงเรียนจึงมีหน้าที่หลักในการปรับเปลี่ยน พัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้
ให้ผู้เรียนโดยเน้นด้านทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครูจะต้องออกแบบการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้
เรียนในสภาพที่ใกล้เคียงชีวิตจริงที่สุด ต้องไม่สอน แต่ต้องออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก
สะดวก (facilitate) ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำหรือปฏิบัติ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจาก
ภายในใจและสมองของตนเอง (วิจารณ์ พานิช, 2556) เพราะความรู้มีอยู่มากมายในทุกหนทุกแห่ง
ครูไม่สามารถจะสอนผู้เรียนได้หมด เราจึงต้องการผู้เรียนที่สามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียน
ต้องมีทักษะด้านสารสนเทศและเทคโนโลยี มีทักษะแห่งการเรียนรู้ (Learning Skill) มีทักษะการใช้
ชีวิต (Life Skill) (ประเสริฐ พลิตผลการพิมพ์, 2555) เราจะเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นหัวใจ
สำคัญจึงอยู่ที่ครูผู้สอน และงานวิชาการจึงมีความสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็ม
ศักยภาพ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ด้านบริหารงานวิชาการ โดยมุ่งที่จะศึกษาระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ซึ่งเป็นระบบที่ตอบสนองและครอบคลุมการบริหารวิชาการทุกด้าน แต่เนื่องจากการใช้ระบบเรียนรู้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานหลายปี โดยไม่เคยมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรูปแบบเลย จึงทำให้การประเมินแต่ละครั้ง ครูผู้สอนใช้ข้อมูลเก่าของปีก่อน นำมาให้กรรมการตรวจประเมิน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาระบบเรียนรู้เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และตอบสนองนโยบาย “ไทยแลนด์ 4.0” ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา จำแนกตามเพศ อายุและประสบการณ์ทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 150 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 110 คน โดยการกำหนดตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ทำงาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการสอน และด้านการวิจัยในชั้นเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence หรือ Index of Concordance : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และหาความเชื่อมั่นโดย

ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficeint) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.975

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบรายการ (Check list) คือ เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการสอน และด้านการวิจัยในชั้นเรียน แบบสอบถามมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ความคิดเห็น เรียงจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (Frequency distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ค่าที่ (t test) แบบ Independent สำหรับสถานภาพทางเพศ และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way analysis of variance) สำหรับอายุและประสบการณ์ทำงาน ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe' Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุน้อยกว่า 30 และมากกว่า 50 และประสบการณ์ทำงาน 1 – 10 ปี
2. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวิจัยในชั้นเรียน

3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านการพัฒนาหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

4. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูจัดทำแผนจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามระบบเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูและนักเรียนสามารถใช้ สื่ออุปกรณ์ในห้องเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีอิสระในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนที่หลากหลาย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้เทคโนโลยี/โปรแกรมสำหรับการกรอกคะแนนของนักเรียนมีความสะดวกและรวดเร็ว

6. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านการนิเทศการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูให้ความสำคัญและตระหนักต่อการนิเทศการสอน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สนับสนุนให้ครูร่วมมือกันทำงานเป็นทีมมากขึ้น

7. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ระบบเรียนรู้ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากกลุ่มบริหารวิชาการอย่างเต็มที่

8. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกัน ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนิเทศการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนศึกษานารีวิทยาให้ความสำคัญกับการนิเทศการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นการปรับปรุงพัฒนาและช่วยแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ทันทั่วทั้งที่ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่า นิเทศการศึกษา หมายถึงกระบวนการพัฒนาครู ให้สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง และปรับปรุง พัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับงานวิจัย วีระวุธ สิริบุญ (2559) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ รองลงมา ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

1.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านการพัฒนาหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนศึกษานารีวิทยาเป็นโรงเรียนที่สามารถปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้ตรงกับนโยบายของ

ผู้บริหารและเข้ากับบริบทของชุมชน ท้องถิ่น สอดคล้องกับแนวคิดของภาวिका ธาราศรีสุทธี และกัลยมน อินทสุต (2558, หน้า 14) ได้กล่าวว่า หลักสูตรเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติค่านิยมพัฒนานักเรียนในทุก ๆ ด้าน และเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ยั่งยืน ก้าวหน้า บุคคลที่นำพาสิ่งเหล่านี้ให้ประสบผลสำเร็จก็คือ ครูนั่นเอง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทโรงเรียน

1.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากบริบทโรงเรียนศึกษานารีวิทยาได้ให้อิสระกับครูในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งครูได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตามการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของรัตนา กาญจนพันธ์ (2557, หน้า 122) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากจะมุ่งปลูกฝังด้านปัญญา พัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์คิดอย่างมีวิจารณญาณ แล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูจัดทำแผนจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามระบบเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่าครูโรงเรียนศึกษานารีวิทยามีการจัดการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องจาก ผู้บริหารได้ให้ครูมีอิสระในทุก ๆ ด้าน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 1) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ ประการแรก คือ การวัด และประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง บันทึกวิเคราะห์แปลความหมายข้อมูล แล้วยนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้อของผู้เรียน และการสอนของครู และประการที่สอง คือ การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีอิสระในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนที่หลากหลาย เป็นนโยบายที่ผู้บริหารอยากให้ครูประเมินตามสภาพจริง โดยเน้นที่ความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.4 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านการนิเทศการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ครูให้ความสำคัญและตระหนักต่อการนิเทศการสอน เนื่องมาจากการนิเทศการสอนทำให้ครูได้มีโอกาสปริกษาปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนกับเพื่อนครูหรือกับผู้บริหารที่มานิเทศ ประกอบกับฝ่ายวิชาการได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งกับเรื่องนี้ สอดคล้องกับอัญชลี ธรรมะวิสิฎฐ (2552) ที่กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาครู เพื่อให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้

1.5 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในด้านวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากระบบเรียนรู้ได้ให้ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อรับการประเมินการจัดการเรียนการสอนของครูแต่ละคน สอดคล้องกับงานวิจัยของกชกร จุริทรัพย์ (2558) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในศูนย์โรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายอนแก่น เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในศูนย์โรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายอนแก่น เขต 3 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ระบบเรียนรู้ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องมาจากการประเมินผลการจัดการเรียนของครูจะดูจากระบบเรียนรู้เป็นหลัก จึงทำให้ครูต้องทำงานวิจัย

2. ครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการทำงานด้านวิชาการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนมีลักษณะการทำงานที่เหมือนกัน เพศที่ต่างกันจึงไม่มีผลต่อความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา เวียงนาค (2558) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มจอมจันท์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่านเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน กลุ่มจอมจันท์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่านเขต 1 จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวิณี ครุฑปักยี (2559) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

เครือข่ายกลุ่มผู้บังคับบัญชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบครูมีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายกลุ่มผู้บังคับบัญชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 โดย ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3. ครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ยกเว้นด้านพัฒนาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 30 ปี มีความคิดเห็น สูงกว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 20 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ทำงานมาก ผ่านการพัฒนาหลักสูตรมาหลายครั้ง มุมมองจึงดีกว่า ตรงกับงานวิจัยของเรวดี เกตุศุด (2553) ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานวิชาการแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านและสอดคล้องกับงานวิจัยของแสงเดือน จรบารุง (2556) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู โรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์การสอนของครูผู้สอน ในด้านพัฒนาหลักสูตรที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการตามระบบเรียนรู้ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม เนื่องจากหลักสูตรของโรงเรียนศึกษานารีวิทยาเป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคม ชุมชน นโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา และของรัฐบาล ในการพัฒนาหลักสูตรต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยเฉพาะนักเรียนและผู้ปกครอง พร้อมทั้งให้เข้ากับ

บริบทของชุมชน ดังนั้นครูและบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งผู้บริหารจึงควรพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลง
หลักสูตรตลอดเวลา

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูจัดทำแผนจัดการเรียนรู้โดยเน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญตามระบบเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่าระบบเรียนรู้สามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ และทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้เป็นอย่างดี ครูจึงควร
พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย

3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีอิสระในการสร้าง
เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนที่หลากหลาย อาจจะเนื่องมาจากฝ่ายวิชาการมีกรอบกว้าง ๆ
เกี่ยวกับงานวัดผล ทำให้ครูสามารถมีอิสระในการสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
ดังนั้นครูจึงควรเก็บรวบรวมเครื่องมือ(ข้อสอบ แบบฝึกหัด ชุดฝึกทักษะ ฯลฯ) เพื่อทำให้เป็นคลัง
เครื่องมือที่ใครก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

4. ด้านการนิเทศการสอน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือครูให้ความสำคัญและตระหนักต่อการ
นิเทศการสอน เนื่องจากครูทุกคนใช้การนิเทศการสอนในการร่วมมือกันแก้ปัญหาในการจัดการ
เรียนการสอน ดังนั้นผู้บริหารจึงควรสนับสนุนการนิเทศการสอน เพราะจะทำให้การแก้ปัญหามีความ
รวดเร็ว

5. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ระบบเรียนรู้ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้น
เรียน สืบเนื่องมาจากการวิจัยในชั้นเรียนเป็นระบบที่ 15 ของระบบเรียนรู้ ดังนั้นครูจึงต้องทำงานวิจัย
ให้เกิดความชำนาญ เป็นการแสวงหาความรู้ เพื่อการพัฒนางานของตนเองที่ยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กชกร ชูทรัพย์. (2558). ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในศูนย์โรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. สารนิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จินตนา เวียงนาค. (2558). ศึกษาความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน กลุ่มจอมจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. สารนิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ตาตา พับลิเคชั่น จำกัด.
- ภาวิณี ครุฑปักยี (2559) ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่าย กลุ่ม กุ่มบางกะเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1. สารนิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภาวิดา ชาราศรีสุทธิ และกัลยมน อินทุสุต. (2558). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ จำกัด.
- รัตนา กาญจนพันธุ์. (2557). การบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ จำกัด.
- เรวดี เถาสุด. (2553). ศึกษาการศึกษาสภาพ ปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: ส.เจริญการพิมพ์.
- วีระวุธ ศิริบุญย์. (2559). ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน นวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. สารนิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แสงเดือน จรบำรุง. (2556). ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 3. ภาคนิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2556). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. สืบค้นเมื่อ

9 พฤษภาคม 2560. http://www.onesqa.or.th/upload/download/file_975

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2556). เอกสารแนวทางการนิเทศภายใน ด้านการจัดการ

เรียนการสอน ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์.

อัญชลี ธรรมะวิธิกุล. (2552). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา. (ออนไลน์). สืบค้น

เมื่อ 9 พฤษภาคม 2560. <http://panchalee.wordpress.com/2009/03/30/supervision>.